

(Aşağıdakiler, PAC tarafından satışa sunulan daha uzun bir makaleden alınmıştır. Bay Slomon daha önceki bir makale olan M The Function of Creator and Warrior in a Libertarian Society 1 've "The Creator and Warrior" üzerine üçüncü bir makale yazmıştır. Etik.)

Bu makale, şüphesiz, özgürlükçü harekette tartışmalara neden olacaktır.

Pasifizm ve antimilitarizmin duygusal leitmotifi, organize misilleme gücünün nesnel gerekliliğine karşı birçoklarına önyargılı davrandı. Sonuç olarak, askeri ya da devrimci profesyonelliğin etik ve psikolojik gereklerine çok az ilgi gösterildi.

Ayn Rand, Atlas Shrugged'daki Ragnar Daneskjold'un sınırlı karakterizasyonuna gelişigüzel bir yaklaşım getiriyor, ancak Dagny Taggart, Hank Reardon ve John Galt gibi bilimsel-endüstriyel yaratıcılar ilgi odağı. Önyargılarımız ne olursa olsun, özgürlüğe giden yol muhtemelen askeri-devrimci personele bağlı olacaktır; bu nedenle, bir savaşçı etiğinin geliştirilmesi ve anlaşılması önemlidir.

Aşağıdaki ayrıntılı bir analiz değil, savaşçı psikolojisinin kaba bir taslağıdır.

Devrimci, anti-otoriter bir kişilik için gerekli olan nihai bir rasyonel-egoist bütünleşme düzeyi fikri sağlar. Savaşçı psikolojisi, ilke olarak, varoluş ve bilinç üzerinde bile kimliğin gerekli önceliğini aşırı derecede dramatize eden mesleğinin epistemolojik gerekliliği dışında, etik olarak bütünleşmiş yaratıcı psikolojisinden farklı değildir.

Kişinin hayattaki misyonu ve kendini adamasının mükemmelliği, kişinin bu misyona ulaşmasındaki duygusal-entelektüel aygıtının bütüncül seviyesi, nihai değeri oluşturur.

Aslında kötülüğe karşı mücadeledeki tüm bunlar. Mutlak bir değer ekonomisi ve duygunun zayıflığı vardır; bu, ilkeye tamamen ama gerekçeli bir bağlılıktan gelir. Gerçekliğin mahkemesindeki nihai adalet sevgisinden gelir.

Anarko kapitalist devrimcinin savaşçı zihniyetinin en içteki duyguları, makrokültürde yaygın olanlara ve aslında liberteryenlerde hala genel olarak egemen olan duyguların tersidir. Savaşçı, "iç-doğrudan" kişiliğin nihai zaferidir. Kendini haklı çıkarması tamamen kendi muhakemesinden gelir. Benlik saygısı, başkalarının haklılığını gerektirmez. Duygusal ve entelektüel olarak, gerekirse tüm dünyaya karşı durabilir ve değerlerini sergileyebilir. Kendisine en yakın olanların reddedilmesine dayanabilir ve etik tutarlılık gerektirdiğinde onlardan ayrılabilir. Savaşçı gerçek için yaşar.

Savaşçı, kendini gerçekleştirmesindeki her şeye rağmen, gerekirse, sürekli bir çatışma içinde yaşamaya istekli ve muktedir. Evren, kişiliğinin nesnel gücünün etik bir testi olan bir savaş alanıdır. Savaşçı, gönüllü olarak başkalarının emir ve disiplinine boyun eğmeye istekli olsa da, Daha yüksek bir değere ulaşmanın etkili araçları, ne kadar güçlü veya tehdit edici olursa olsun, ölüme, her türlü tiranlığa karşı çıkmaya hazırdır. Savaşçı, kendi yaşamı üzerindeki nihai otoritedir. Bu yeterlidir. Başkalarının yaşamlarından temel hiçbir şeye ihtiyaç duymaz. Bir bütün hissediyor. Kendi başına bir mekanizmadır:

Kendi kendini tanımlayan, benzersiz amacı olan, kendi kendini dönüştüren, harika bir sistem yalnız ve yetenekli.

Devrimci, en geniş anlamıyla yeni fikirler ve yaklaşımlar anlamındadır ve her ne kadar gerekli olduğunu düşünmek için her türlü neden olsa da, Devletin silahlı olarak devrilmesine katılan biri anlamında olmak zorunda değildir.

Savaşçı hızlı, neredeyse anında duygusal olarak kendini yeniden programlama yeteneğine sahiptir. Depresyon, kendinden şüphe duyma, suçlama, suçluluk veya utanç duymaz. Duygusal tepkileri, tamamen kendisinin bilincinde olan bir zihnin kendiliğinden değerlendirme odağıdır. Savaşçı, kişilik envanterinin sürekli güncellenmesinin bir parçası olarak, alakasız veya uygunsuz duygusal tepkileri eleme sürecindedir. Onun mutluluğu, varlığını ve bilincini, etik kimliğinin tümüyle itaatkâr araçları olarak elde etmiş olmanın bulutsuz deneyiminden kaynaklanır. Bilinçli varoluşunun ve var olma amacının nihai merkezini, kendi etik bütünleşmesinin maksimizasyonu olarak görür.

Savaşçı, duygularını, tepkilerini sürekli olarak yeniden kontrol etmek ve ince ayar yapmak için hareket eden bilinçli bir matris içinde kendiliğinden bir değerlendirici olarak çerçeveler. Anlık duygusal neşe deneyimi kasıtlı olarak muhakeme odağına geri döndürülür.

Bir savaşçı, başkalarına nesnel liyakat temelinde değer verir. En yüksek önceliği etik etkililiktir. Her ilişkinin tanımlanabilir bir amacı vardır. Her ilişki bir piyasa ilişkisidir. Bir savaşçı, değeri için en yüksek teklifi veren şirkettir. Zımnî yükümlülüklerin dayatılmasını kabul etmez ve hiçbirini dayatmaz. İlişkiler, açıkça tanımlanmış rıza şartlarına dayanmaktadır. Özgeciler-kolektivist makrokültürde tanımlanmaları anlamında "arkadaşlık" ve "aşk" yaşamının geçerli bir parçası yoktur.

Kendi kişiliğini geliştirme süreci, değer yaratmanın ötesine, amaçlı kötülüğün yenilgisine kadar uzanır. Savaşçı Etik, nesnel bir etiğin nihai uzantısıdır. Kişinin hayattaki görevini yerine getirmesini, kendi maddi varoluşunun güvenliğinin bile üzerine yerleştirerek en zor etik kimliği testini arar. Bunun anlaşılmasıyla, kişinin hayatının her anı yüce bir tatmindir. Başarmanın gururunda ölüm korkusu kaybolur.

not:bu yazı VERSUS STATE dergisinin birinci sayısındaki "The WARRIOR PSYCHOLOGY of the Anarchocapitalist Revolutionary " makalesinin çevirisidir

VERSUS STATE birinci sayı:<https://archive.org/details/VERSUSSTATENO1/>